

“ZUCHT ... ... MÁÁR, DIT GUN IK ZOVEEL SECTOREN”

Robin de Vries

secretaris Arbeidsvoorwaarden
De Nederlandse
Veiligheidsbranche

Robin de Vries

Ik hoorde mijn collega Anne zeggen dat de eindversie van de cao voor de veiligheidsbranche nu volledig in heldere taal is geschreven. Ik dacht 'daar waren we toch 2 jaar geleden al mee begonnen?'. Omdat mijn constatering klopte, dacht ik direct 'Díe projectleider heeft een lange adem! Díe wil ik spreken.' Het leverde het volgende inspirerende gesprek via Teams op met Robin de Vries.

Mascha van Zwieten: “Alle LVE'ers doen iedere dag hun best om zoveel mogelijk mensen en organisaties te inspireren om zo duidelijk mogelijk te communiceren. De cao voor de Particuliere Beveiliging is daar een heel mooi eindresultaat van. Zo zouden alle cao's moeten zijn, als je het mij vraagt. Maar hoe kunnen wij andere werkgevers- en werknemersorganisaties inspireren om ook hun cao beter leesbaar te maken als we er ook bij vertellen dat zij hun tanden daar dan 2 jaar stevig in vast moeten bijten?”

Robin de Vries: “Ik moet ook eerlijk toegeven dat ik vooraf heb onderschat hoeveel tijd het zou kosten. Het werd in die 2 jaar tijd een onderdeel van mijn werk: de herschrijving van de cao. Want een collectieve arbeidsovereenkomst herschrijven, die zelfs artikelen bevat die er soms al tientallen jaren in staan, 'doe je er niet even naast'. En doe je overigens ook niet alleen. Je hebt allerlei expertises nodig. Zo schakelden we ten eerste jullie adviseur Anne en tekstschrijver Marjon in voor advies over de vorm en aanpak van het herschrijven. Daarnaast nam ook Tanja Schrijvers, vakbondsbestuurder van de FNV plaats in onze werkgroep. Met haar inhoudelijke blik vanuit de werknemers. Ook De Unie en de CNV Vakmensen werkten mee. En in dit geval de arbeidsjurist van het Sociaal Fonds Particuliere Beveiliging om te controleren of het inhoudelijk en juridisch ook allemaal klopt.”

Mascha: “Dat is een hele club specialisten bij elkaar voor 1 document. Was jij de enige persoon met de bril op van de werkgevers?”

Robin: “Nee, zeker niet. Ik had naast deze overkoepelende werkgroep ook mijn persoonlijke meeleesgroep. Ook weer ieder met een specialiteit. De een bekeek de herschrijving met een juridische bril: staat er inhoudelijk nog wat er stond? De ander met een operationele bril: als een werkgever in deze situatie komt, vindt hij dan een antwoord op zijn vraag in deze herschrijving? En iemand met een frisse bril: is het duidelijk genoeg wat we hier bedoelen?”

Mascha: “Goed samenwerken wordt dan wel op de proef gesteld. Zeker als ieder andere belangen heeft.”

Robin: “Dat klopt, maar ieder keek wel met een helicopterview. Zo hebben Tanja Schrijver en ik bijvoorbeeld op een hele fijne manier samengewerkt. En echt gekeken naar 'wat is nu de slimste manier om dit op te schrijven voor iedere lezer?'. Bovendien leverde deze samenwerking tussen mensen met verschillende achtergronden en verschillende belangen hele waardevolle

discussies op. Zo kwamen er bijvoorbeeld ook zaken boven tafel die niet bij deze opdracht hoorden. Maar waarvan je wel dacht 'moeten we dat niet eens anders regelen?'. Dat is de meerwaarde, ondanks dat die ontdekkingen nu nog als verzameling verbeterpunten in de parkeerstand staan."

Mascha: "Op inhoudelijk vlak dus een fijne samenwerking. En op het praktische vlak? Ik denk gelijk aan allerlei bestanden op verschillende laptops vol met allerlei opmerkingen, rode strepen en suggesties in de kantlijn. Hoe hebben jullie dat aangepakt?"

Robin: "Dat moet je bij de start meteen goed organiseren, anders zakt de moed je ongetwijfeld direct in de schoenen. Maar dat is best een uitdaging. Het lukte ons om met al die mensen vanuit meerdere organisaties op afstand toch steeds 1 basis-groei-document te hebben. En ook over lay-out moet je eigenlijk vanaf de start al tot in detail afspraken maken: welke opsommingstekens, lettertype, regelafstand en hoe duiden we wetten en artikelen aan? Beginnen met de finishing touch dus."

Mascha: "Even van de organisatie naar de inhoud en de functie van het document. Een cao kan in veel situaties enorm van belang zijn voor enorm veel mensen. Gek eigenlijk dat de meeste cao's voor de meeste lezers niet direct duidelijk zijn."

Robin: "Dat is zeker gek. Als je kijkt naar de veiligheidsbranche, die heeft 28.000 medewerkers. Dat zijn de primaire lezers. Voor deze mensen is de cao in feite de basis van hun arbeidsvoorwaarden. Het is een eindproduct van onderhandeling tussen werkgevers- en werknemersorganisaties. Het gaat er natuurlijk om: wat wil men nu eigenlijk met elkaar regelen? Snappen de partijen wat hier staat, wat ze met elkaar afspreken? Het document dient ervoor om de rechten en plichten van de werkgever en de werknemer te waarborgen. En nee, het is geen document dat je 's avonds in je luie stoel met een kop koffie eens heerlijk gaat lezen van A tot Z. Je leest het vooral als er een directe aanleiding is. Zoals het moment waarop je ergens in dienst treedt: wat zijn mijn arbeidsvoorwaarden? Of het moment waarop er een conflict is: welke afspraken zijn leidend? In dat soort situaties moet de lezer snel een duidelijk antwoord vinden op zijn vraag. In plaats van dat hij of zij direct afhaakt bij een zin als 'de werknemer moet alle door of namens de werkgever opgedragen werkzaamheden, voor zover deze redelijkerwijs kunnen worden verlangd, zo goed mogelijk uitvoeren'."

Mascha: "Hoe pakten jullie het inhoudelijk herschrijven aan. Ik denk meteen: monnikenwerk of ...?"

Robin: "Het is uitpluizen, hoofdstuk voor hoofdstuk. En jullie tekstschrijver Marjon herschreef ook steeds in delen. Gaandeweg merkten we wel dat overal taalniveau B1 te hoog gegrepen is: niet ieder juridisch woord heeft een synoniem. Hoeft ook niet altijd, zolang de werknemer in die branche er maar bekend mee is. En je kunt de inhoud niet zomaar versimpelen, er liggen wetten aan de basis, die kun je niet veranderen. Maar je kunt het wel duidelijker opschrijven. Je zoekt met elkaar naar de balans tussen juridisch en helder. Dat evenwicht hebben we gevonden."

Mascha: "Het is een soort levend document. Als er een wet verandert of er komt een nieuwe wet, dan betekent dat ook iets voor de cao. Hebben jullie daar afspraken over gemaakt?"

Robin: "Nu is het inderdaad nog een kwestie van onderhouden. We moeten opletten dat nieuwe toevoegingen of wijzigingen in dezelfde stijl en structuur komen."

Mascha: “Als ik het herschreven document lees, denk ik ook: het is gelukt er een aantrekkelijk en begrijpelijk document van te maken!”

Robin: “Ja, vind ik ook! Kijk, de vorm is gebleven: het is nog steeds een tekst en geen prikkelende animatie. Maar daar leent dit document zich niet voor, vind ik. Het blijft een juridisch document. Maar de tekst is ten eerste een stuk aantrekkelijker geworden doordat het een digitaal document is geworden. Tegenwoordig raadplegen lezers ook dit soort documenten via de smartphone. Voordeel van dit digitale document is dat we niet hoeven schrijven ‘zie artikel 6, lid b van de voorwaarden X’. Dat is gewoon een linkje geworden naar die specifieke informatie op een andere digitale plek. Ten tweede is de volgorde van de inhoud nu veel logischer voor de beveiligder, allerlei non-informatie is eruit of staat achteraan. Zo hebben we alle informatie op document-, hoofdstuk- en zelfs alinea- en zinsniveau opgebouwd: we beginnen altijd met wat het belangrijkste is voor de primaire lezer: de beveiligder. En wat ten derde er ook voor zorgt dat we de lezer de tekst intrekken, is dat we aan het begin van ieder hoofdstuk aangeven wat de lezer aan informatie kan verwachten. Bovendien heeft deze cao ook een zoekfunctie. Uiteindelijk wil je gewoon snel vinden wat je zoekt op dat moment.”

Mascha: “Klip en klare én juridisch waterdichte collectieve arbeidsvoorwaarden: een mooi resultaat! Nog meer winst behaald?”

Robin: “Ik moet zeggen dat ikzelf stiekem ook ben aangestoken door deze heldere en aantrekkelijke schrijfstijl. Naar medewerkers schrijf ik bijna nooit meer een zin met meer dan 1 boodschap erin. Zodra ik een moeilijk woord intyp, druk ik al snel de delete-knop in en kies ik een eenvoudig alternatief. Vind ik die niet, dan vind ik een oplossing op www.ishetb1.nl. En ingewikkelde lijdende zinnen zie je mij ook niet meer schrijven. Toch een mooi bijeffect voor mijn lezers!”

Mascha: “Mooi! En inderdaad de schrijftechnieken die we hebben toegepast op jullie juridische overeenkomst gelden net zo goed voor iedere andere tekst. Van een mail tot een webtekst en van een rapport tot een socialmediabericht. Als secretaris arbeidsvoorwaarden zie je dagelijks cao's voorbijkomen. Wat denk je dan?”

Robin: “In mijn rol kom ik inderdaad ontzettend veel cao's tegen. En dan meestal niet in de stijl die ik nu gewend ben. En ja, mijn vingers jeuken bijna om ze allemaal aan te passen. Allemaal leesbare, aantrekkelijke, actuele en digitale cao's. Maar dat kost mij te veel jaren. Ik snap ook dat niet iedere sector eraan wil. Maar de tijdsinvestering is het voor mij dubbel en dwars waard geweest. Ik ben trots op het resultaat!”

Mascha: “Laten we het gesprek met die inspirerende woorden eindigen!” ■

Bij deze zin uit de originele voorwaarden zou de lezer dus afhaken ...

De werknemer moet alle door of namens de werkgever opgedragen werkzaamheden, voor zover deze redelijkerwijs kunnen worden verlangd, zo goed mogelijk uitvoeren.

... maar schrijf je het zó op, dan waarschijnlijk niet:

Alle werkzaamheden die je werkgever je vraagt te doen, voer je zo goed mogelijk uit. Dit geldt ook voor werkzaamheden die iemand anders je opdraagt namens je werkgever. Dit doe je voor zover je werkgever dit redelijk van je kan verlangen.